

Fina Janifus 1979

L'EDUCACIÓ EN EL SEU CONTEXT AUTÈNTIC

Moltes vegades la gent parla d'educació confonent aquest terme amb el d'ensenyament. La gent porta els nens a les escoles perquè aprenguin i perquè siguin educats.

Malauradament, l'educació comprèn els aprenentatges de la ciència pura i de la ciència aplicada; i, sobretot, de la ciència de viure i conviure. I això tot això tan complex, l'escola no pot fer-ho, entre altres coses perquè els ensenyants, com tots els assalariats, tenen un horari laboral. Llavors, la continuïtat dels bons exemples de conducta que ells directament o indirectament hagin pogut besllumar a l'escola, ha de venir completada per l'exemple de casa i del carrer. Per tant, en l'educació, —volem dir en la **bona educació**— haurà d'intervenir-hi tant l'escola com la família, com la societat tota.

Una **visió de l'educació** és necessària a nivell de societat. No ens hem posat d'acord en les dimensions de l'autoritat a l'escola ni de l'autoritat a casa. No sabem, per altra banda, els límits de la manifestació afectuosa envers l'infant fins on poden arribar. Anem a cegues, parlant vagament de drets de l'infant, parlant de democràcia, de consensuació, de respecte. Unes vegades l'infant, el jove, es desinteressa del missatge educatiu, o no n'entén les premisses: d'altres, s'hi rebel·la. Els eslògans més revolucionaris fan presa en ell, i repeteix consignes llibertàries que són, quan hom les medita, pel cap baix, ridícules.

Només un esforç continuat i coordinat a nivell social i fins i tot polític —atenció, legisladors— pot fer-nos tornar a una societat convincent, ordenada, ben travada. Una societat on cadascú sàpiga que té, d'entrada, un lloc; però que pot canviar-lo per un de millor si en fa mèrits, no pas si ell vol, simplement.

Hi ha indisciplina, no hi ha ganes d'oïr, l'autoritat fins i tot entesa en el seu sentit més lax, és menystinguda, i unes mentalitats tendres, unes voluntats fàcilment dominables, són sotmeses a manipulacions interessadíssimes, sense que els familiars o l'escola ho puguin evitar.

Enguany que és l'any internacional del nen, fem-nos el propòsit de retornar l'infant a una esfera d'educació que, simplement, vulgui dir, **bona educació**. On el respecte pels altres i la llibertat personal estinguin compensats, on l'autoritat de la família i de l'escola sigui racionalment acceptada, on els esforços dels grans vagin destinats a contribuir a la formació del caràcter d'aquests ciutadans que ens han de succeir.

Es una desafiament que les eleccions generals i les municipals han de recollir per a les comunitats de ciutadans de tot l'Estat i de cada ciutat, vila i poble.

JOSEP VALLVERDU